

forbigaa. Kun gør jeg opmærksom paa, at en hel Del af dem gaar ud paa at udskyde visse Frister, navnlig at udskyde Fristen 1. Maj, inden hvilken Kommunalbestyrelsen skal tage Bestemmelse om Opretholdelse af Nævnene eller ikke, til 1. Juni. Man har ogsaa ønsket, at Lovens Gyldighed derved skulde udskydes en Maaned, men det har vi ikke kunnet gaa med til. I Lovforslaget bestemmes, at Kommunalbestyrelsen kunde henlægge Afgørelsen af, hvorvidt Tilflyttere kunde komme ind i ledige Lejligheder i en Kommune, til Nævnene, men vi er blevet opmærksom paa, at det vil være nødvendigt at have en Tilføjelse til denne Bestemmelse. En saadan Tilføjelse foreslaas under Ændringsforslagene Nr. 4 og Nr. 11, hvor det hedder: „Denne Bestemmelse gælder dog ikke for Tjenestemænd, der beordres til Tjeneste indenfor Kommunens Omraade, og ej heller for Personer, hvis Adgang til den paagældende Bolig er betinget af Arbejde ved en bestemt Virksomhed eller Institution.“ Og saafremt det er nødvendigt gælder der visse Opsigelsesregler efter Loven af 1. April 1921.

Der var ved første Behandling en Del Tale om den foreslaaede Bestemmelse om $\frac{2}{3}$ Majoritet i Kommunalbestyrelsen for, at Nævnene skulde kunne opretholdes. Det var Venstres Opfattelse, at Nævnene skulde bortfalde overalt, hvor det var muligt, og at der skulde ganske særlige Grunde til for at opretholde dem, men vi har ikke fundet Tilslutning til denne Betragtning og har derfor ikke ønsket at opretholde Forslaget. Dette udtrykkes i Ændringsforslag Nr. 7.

Under Ændringsforslag Nr. 12 findes en Bestemmelse om, hvorledes Overtrædelse af de kommunale Kontrolforanstaltninger skal straffes, nemlig i Henhold til Paragrafer i selve Boligloven.

Under Nr. 16 findes et Ændringsforslag af ret stor Betydning. Det gaar ud paa at give Storkøbenhavn, altsaa Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, Lejlighed til gennem Beslutning at bestemme, at Boligloven skal gælde 1 Aar længere i disse Kommuner end i det øvrige Land. Venstre maa holde for, at de Afviklingsfrister, Ministeren havde foreslaaet, var fuldt ud forsvarlige, navnlig naar der samtidig indføres Bestemmelser mod Huslejeaager, saaledes som Tilfældet er blevet, men vi har ikke kunnet faa fuld Tilslutning til denne Betragtning, idet man fra anden Side har ønsket en længere Afviklingsfrist for København. Da det imidlertid forekommer os at være af Betydning, at det nu i alt Fald

af et Flertal indenfor Folketinget slaas fast, at det er den sidste Boliglov, er vi gaaet med til at lade Loven gælde et Aar længere i København.

Jeg skal endnu kun omtale Ændringsforslag Nr. 18, der indfører Bestemmelser mod Huslejeaager i de Kommuner, hvor Huslejerreguleringen ikke opretholdes. Ærede Medlemmer, som har beskæftiget sig med Boliglovene i de senere Aar, ved, at vi mange Gange har drøftet Muligheden af at faa saadanne Bestemmelser indført, idet der jo ikke er knyttet nogen legitim Interesse til, at der aabnes Adgang til en ubillig Forhøjelse af Huslejen. De enkelte Outsidere indenfor Grundejerne, der vil benytte Lejligheden til at skruer Lejen ubilligt i Vejret, har vi ingen Interesse af at beskytte; det er heller ikke i Grundejernes store Flertals Interesse. Det er ikke nogen Hemmelighed, at det er det ærede Medlem Hr. Heilesen, der har formet den paagældende Paragraf, og det er en Bestemmelse, vi i det store og hele kan slutte os til. Vi har den Hovedopfattelse, at jo længere Boligloven varer, des mere vil Boligforholdene stivne, og des større Bitterhed vil der oparbejdes mellem Ejere og Lejere. Derfor har vi principalt ønsket saa snart som muligt at komme bort fra Huslejerestriktionerne; men paa den anden Side erkender vi, at Lejerne ikke bør udnyttes paa ubillig Maade, og derfor gaar vi med til denne Bestemmelse. Det er naturligt, at Boligaager, naar Boliglovgivningen er ophørt, straffes ligesom Aager i al Almindelighed.

Med disse Ord skal jeg anbefale Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag, der alle er tiltraadt af Indenrigsministeren.

Simonsen: Den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) udtalte nylig, at Vanskeligheden ved at opnaa Enighed i større Udstrækning, end Tilfældet har været, skyldtes Oppositionens Ønske om at skruer Udviklingen tilbage eller gaa tilbage fra de nugældende Bestemmelser. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa den ærede Ordførers Udtalelser, men kun sige, at hvor det muligt kan siges, at vi ønsker gamle Bestemmelser genoptaget, er det, fordi den seneste Udvikling har vist, at der er tvingende Grunde for det. I øvrigt henviser jeg til Betænkningen, hvor der findes en Motivering af det Standpunkt, Mindretallet, bestaaende af Socialdemokrater og Radikale, har indtaget. Jeg skal dertil knytte nogle Bemærkninger angaaende Mindretallets Ændringsforslag.